

Peddelpraat

"MET ELKAAR NIET TEGEN ELKAAR"

No. 15.

september 1977.

Redactieadres: W. Barentszlaan 1, Maarssen, tel. 03465 - 63090.

Jaarabonnement f 15,=, gironummer 3629283, t.n.v. E. van Rossum.

Naseizoen-abonnement f 5,=, gironummer zie boven.

Ons NAJAARSPROGRAMMA is als volgt:

- zondag 25 september: IJ-en Gooimeer, tocht bij Muiderberg, kort of lang naar keuze.
- zondag 2 oktober : Door de Heiligerbergerbeek naar het hart van Amersfoort.
- zaterdag 15 oktober: Valleikanaal..

Verder vindt U in dit nummer weer drie nieuwe Monotoers.

In het weekend van 8 en 9 oktober organiseert de ANWB en de NTKC weer een Lichtgewicht Tentenshow met medewerking van vijf tentmakers. Plaats: ANWB-kampeercentrum "Larserbos" (tussen Harderwijk en Lelystad), open van 10 tot 17 uur, toegang gratis. Voor abonnees van de Kampeer-en Caravan-Kampioen wordt er bovendien zaterdagavonds iets speciaals georganiseerd. Zie het septembernummer van dat blad, pag. 1385.

Op 20 november a.s. willen we weer een WINTERBIJEENKOMST houden. Houdt U deze datum vast vrij ! U krijgt nog nader bericht.

Naar aanleiding van vragen van enkele lezers berichten we dat red.-lid Rob Blok dit najaar niet in de gelegenheid is een Ardennen-weekend te organiseren. Dit hoeft U er niet van te weerhouden zelf naar de Ardennen te gaan, alleen, met eigen gezin of samen met enkele andere abonnees (adreslijst in Peddelpraat no. 12).

Voor "vaarwaters", kampeergelegenheden, e.d. verwijzen we graag naar Peddelpraat no's: 1, 3, 4, 6, 8 en 10.

We danken bij deze alle mensen die ons copy zonden. Niet alles kan meteen geplaatst worden, maar het komt aan de beurt.

De Redactie.

Wederzijds over 100 100

HET IJ- EN GOOIMEER.

Datum: zondag 25 september 1977.

Vertrek: 10.00 uur.

Afstand: variabel van 10 tot 21 km of meer.

Traject: vanuit Muiderberg toertochten op IJ- en Gooimeer.

Waterkaart: ANWB-kaart Randmeren.

Bijzonderheden: bij wind moet U op golfslag rekenen.

Aan het einde van de Zeeweg in Muiderberg komt men aan het strandje, wat aan het IJmeer is gelegen. Een leuke plaats om kanotochten te beginnen o.a. naar de eilandjes Hooft en De Drost, naar het restaurantje op de recreatiestrook aan de overkant, rechtsaf onder de verkeersbrug door naar het haventje in het Naarders Bos of naar de uitspanning Valkeveen of iets verder de jachthaven Oud-Naarden. Ter plaatse bepalen we welke tochten we varen, afhankelijk van weersgesteldheid en wind.

U kunt steeds weer op het uitgangspunt terug keren naar believen. Vlak onder de oevers treffen we praktisch overal ondiep water aan. Juist bij meer wind is dit gedeelte bij uitstek geschikt om eens op golvend water te varen. Spatzeil wel meenemen !

Enkele afstanden: Muiderberg - Valkeveen v.v. 12 km

Muiderberg - Eilanden v.v. 9 km

Aanrijroute:

Langs de A1 (Amsterdam-Hoevelaken) de afslag Muiderberg nemen.

In het dorp doorrijden tot aan het strandje via de Zeeweg. Hier parkeren.

Dick van Beek.

INFORMATIE-----KAARTEN VOOR ZWEDEN-----INFORMATIE-----

Voor kanovaarders, welke in 1978 een kanovakantie in Zweden willen houden (zeer aan te bevelen) is het volgende adres voor het verkrijgen van stafkaarten, de moeite van het weten waard:

--Kartcentrum, Götgatan 11, 41105 Göteborg, tel.nr. (direkt te bellen vanuit Nederland) 094631154448.--

Deze mensen geven een bijzonder goede service als men belt voor kaarten. Voor het uitzoeken van de goede nummers kan men altijd bij de redactie terecht, welke naar vermogen zal helpen.

Rob Blok.

De Heiligenbergerbeek 17

DE HEILIGENBERGERBEEK.

Datum: zondag 2 oktober 1977.

Vertrek: 10.00 uur.

Afstand: 18 km.

Traject: van Woudenberg naar Amersfoort v.v.

Waterkaart: V.V.V. Toeristenkaart Utrechtse Heuvelrug, Kromme Rijn en Lek.

Bijzonderheden: enkele kleine stuwtjes, gemakkelijk langs te dragen.

Eigenlijk is de Heiligenbergerbeek het laatste gedeelte van de Lunterse beek, uitmondend in de grachten van Amersfoort. Voor de kanoër alleszins de moeite waard om te bevaren. Vele mooie gedeelten zoals het gebied van "de Boom" en het bosgebied van "Lokhorst" waar de beek tussen de oude bomen doorstroomt. Ook in Amersfoort mooie gedeelten, o.a. park "Randenbroek".

Als eindpunt van de heenreis nemen we de oude stadspoort "Monnickendam" met zijn dubbele torens. In de gewelven van dit oude stadspoortgedeelte is een pannenkoekenrestaurant gevestigd. Een mooie gelegenheid om bij minder goed weer de poort eens van binnen te bekijken. Rondom de poort Monnickendam is goede gelegenheid om uit te stappen tegen de grashellingen van de oude stadswal. Tijdens de grote pauze kunnen geïnteresseerden dan nog andere oude gedeelten van Amersfoort bekijken zoals "de Muurhuizen".

Aanrijroute:

Woudenberg is te bereiken via de A12 Utrecht-Arnhem en dan de afslag Maarsbergen nemen. Van Maarsbergen richting Amersfoort over Woudenberg. In het dorp bij de stoplichten links, richting Zeist. Even verderop rijdt U over een brug, waar het beginpunt is.

Vanuit Amersfoort komend richting Arnhem aanhouden en via Leusden-Zuid naar Woudenberg. Op de viersprong bij stoplichten rechts richting Zeist (bij de Amrobank) en dan doorrijden tot de brug.

Dick van Beek.

Peeldeltoer 1100-188

HET VALLEIKANAAL.

Datum: zaterdag 15 oktober 1977.

Vertrektijden: uit Amersfoort 9.45 uur, uit Veenendaal 10.30 uur.

Trajekt: Veenendaal centrum - Amersfoort via Valleikanaal.

Waterkaart: V.V.V. Toeristenkaart Utrechtse Heuvelrug, Kromme Rijn en Lek.

Bijzonderheden: 4 niet bevaarbare stuwen.

600 meter vervoer van de kano's met paard en wagen.

De naam Valleikanaal is misschien de oorzaak dat zo weinig kanovaarders hier geweest zijn. Toch is het alleszins de moeite waard eens een tocht van Veenendaal naar Amersfoort mee te maken. Het landschap is zeer afwisselend en over grote gedeelten kan men van de rust der natuur genieten. De stroomsnelheid in het kanaal is niet groot. Er zijn wel wat hindernissen te overwinnen. 4 niet te bevaren stuwen komen we tegen, maar de oevers zijn niet steil (op 1 na bij Veenendaal). Maar met meerdere personen geen bezwaar. Eén stuw ligt precies onder de drukke spoorlijn Utrecht-Arnhem, zodat we hier over de spoorbaan zouden moeten overdragen. Gezien de risico's hieraan verbonden is er een oplossing gevonden, om de kano's per paard en wagen te vervoeren over de dichtbij gelegen bewaakte overweg. Enfin, het is weer eens wat anders !

Op de helft van de tocht (na 11 km) grote pauze bij de stuw te Woudenberg of bij slecht weer in hotel Schimmel op 400 m afstand lopen. En nu het vervoersprobleem.

Als de meesten van ons eerst naar het eindpunt in Amersfoort rijden, dan kunnen we daar bepalen hoeveel auto's achterblijven om de chauffeurs terug te brengen na de tocht. We moeten dan wel wat kano's overladen op andere auto's. Houdt U eventueel rekening daarmee.

Laat diegenen, die toch rechtstreeks naar Veenendaal gaan dit even telefonisch melden aan Dick van Beek (04398-1445). We weten dan het juiste aantal chauffeurs, dat weer terug gebracht moet worden.

Aanrijroute naar Amersfoort:

Op de A28 Hoevelaken-Utrecht de afslag Amersfoort nemen. Bij de stoplichten links af. U rijdt dan al rechts van het Valleikanaal. Doorrijden tot kerkgebouw "de Brug" (links). Hier verzamelen op de ringweg Randenbroek.

Aanrijroute Veenendaal centrum:

Vanaf de A12 Utrecht-Arnhem de afslag Veenendaal. Nu richting Veenendaal/Rhenen aanhouden. U komt dan door de hoofd winkelstraat, waar aan het einde een brug over het Valleikanaal ligt. Voor de brug links de Raadhuisstraat in. Hier parkeren, tevens beginpunt.

Komend van de richting Rhenen/Elst: over de brug rechts de Raadhuisstraat in.

P.S.: bij het ter perse gaan van dit nummer is ons nog niet bekend of de kantonnier van rijkswaterstaat de stuwten voor ons op zal draaien. Zo niet, dan maar overdragen.

Dick van Beek.

KANOWANTEN

ZELF MAKEN

Onderstaande betreft neopreen kanowanten met een open handpalm, welke men zelf kan maken uit 3 à 5 mm dik neopreen plaatmateriaal. Wij zelf hebben er zeer goede ervaringen mee. Ten aanzien van andere modellen hebben deze wanten vele voordelen:

- in gereede staat zijn ze reeds voorgebogen (zie schets), waardoor tijdens buigen van de hand géén spanning op de knokkels ontstaat, en het neopreenmateriaal zijn dikte, dus isolerende werking, behoudt.
- door de open handpalm heeft men altijd een goede grip op de peddel.
- de wanten worden van binnen nat, doch zijn zeer warm, soms zelfs te warm. Denk hierbij aan het "nat-pak" systeem voor duikers.
- voor het vastmaken van ritssluitingen, spatzeilen, e.d. behoeft men de wanten niet uit te trekken, doch slechts via de open palm de vingers en duim vrij te maken.

Het ontwerp van deze want is van de Engelse kanovaarder Peter Knowles en is destijds in een Engels kanotijdschrift gepubliceerd.

WERKWIJZE:

- 1 Het patroon optekenen en event. eerst papieren modellen maken voor een juiste maatbepaling. De **wanten** moeten lichtelijk strak over de hand passen.
- 2 Patronen uitsnijden of knippen uit neopreenplaat. De stoffen zijde van het materiaal aan de binnenkant van de want, dus op de huid.
Denk om: uitvoering 1x links en 1x rechts !
- 3 De naden met contactlijm tegen elkaar aan lijmen. Beter is om speciale neopreenlijm te gebruiken, indien men deze kan verkrijgen.

Opmerking:

- De polsmanchet kan naar eigen keuze langer gemaakt worden dan het patroon aangeeft.
- Mocht de open palm achteraf in het gebruik te groot blijken dan kan men dit gat nog altijd met een extra stukje neopreen iets opvullen.
- Dikke randen rond de open palm naar eigen behoefte event. iets afschuinen door knippen of snijden.

E. van Huystee.

Nabericht van de redaktie.

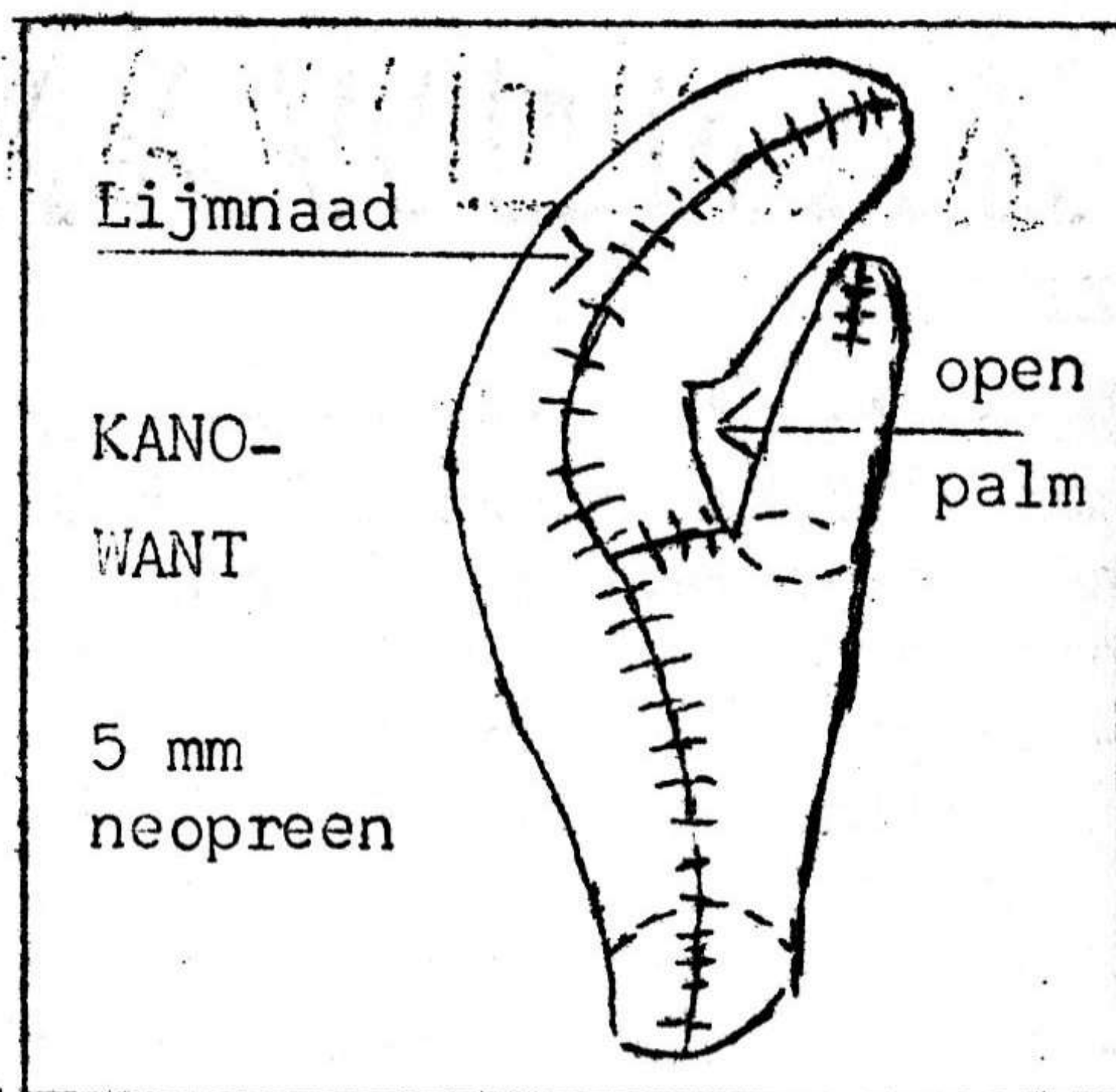
Door plaatsgebrek is het niet mogelijk om het patroon voor de bovenstaande wanten af te drukken.

Patronen op maat zijn echter bij de redaktie kosteloos te verkrijgen, Rob Blok, tel. 03483-2019. Bij de redaktie is ook nog een beperkte hoeveelheid 5 mm neopreen beschikbaar. Dit kost f 20,- voor de hoeveelheid benodigd voor één paar wanten. Ook hiervoor informatie bij Rob Blok.

Uit eigen ervaring kunnen we nog melden dat het maken van deze wanten volgens de bovenstaande werkwijze en het goede patroon bijzonder gemakkelijk is en per paar niet meer dan $1\frac{1}{2}$ uur werk is.

Na de koude ervaringen, opgedaan tijdens de "Peddelpraat" Paastoer in de Ardennen, eerder dit jaar, zullen dergelijke wanten voor veel mensen een uitkomst betekenen.

De Redaktie.

BOOTPRAAT

DE CANADESE KANO.

Allereerst wat in het algemeen over deze kano en dan in het bijzonder over de "Mohawk".

De Canadese kano heeft haar oorspronkelijke vormen het best bewaard. Slechts de bouwwijze en de materialen zijn intussen veranderd. Gezien de uitstekende hoedanigheden van deze kano is dat niet 6.

te verwonderen. Het is een stabiele kano, met een grote en gemakkelijk te bereiken laadruimte. Ideaal voor toervaarders. Ook het peddelen is prettig. Door de enkelbladige peddel spat je elkaar niet nat, zoals in een 2-persoons kajak. Kleine kinderen en eventueel een hond zijn gemakkelijk mee te nemen. Hierdoor is het een echte familieboot.

Van oorsprong is de canadese een 2-persoons kano. Hij wordt voortbewogen door 2 steekpeddels, wat een andere en wat moeilijker vaartechniek met zich meebrengt dan een kajak.

Men peddelt ieder voortdurend aan dezelfde kant, waarbij de achterste man dienst doet als stuurman.

Namen van enkele peddelslagen zijn o.a. de stuurslag, de J-slag, de boegstuurslag en de stopslag.

De canadese is minder geschikt voor zee en grote meren, omdat hij te veel wind vangt en daardoor moeilijk op koers blijft. Er zijn langzamerhand allerlei modellen ontstaan, bijv. 1-persoons wedstrijd canadese, wildwater canadese, vlakwater canadese met lengte ribben onder de bodem om hem koersvaster te maken, een 10-persoons canadese voor grote groepen en allerlei tussenvormen.

De vaarsnelheid is iets langzamer dan de kajaks, maar dat is helemaal geen bezwaar bij rustige toertochten.

Aangezien de meeste canadezen van boven open zijn is het geen overbodige luxe hem te voorzien van afdekzeil, vooral niet in dit regenachtige landje.

DE MOHAWK.

De Mohawk is een open toer-canadese met een gladde bodem. Hij is 5 meter lang, 80 cm breed en weegt 35 kg. Zijn laadvermogen bedraagt ca 400 kg. Bedenk wel dat een zwaar beladen kano moeilijker te besturen is.

De Mohawk is een van de vele modellen van Arno Gatz in Keulen en wordt o.a. verkocht door Slee Buitensport te Utrecht. De prijs bedraagt (bij Slee) met 3 zitplaatsen f 1360,- en met 4 zitplaatsen f 1385,-. Een afdekzeil hiervoor kost resp. f 395,- en f 469,-. Voor een handige "doe het zelve" is zo'n zeil makkelijk te maken van bijv. tentgrondzeildoek.

Wij zijn erg enthousiast over de Mohawk. Hij vaart mooi en is goed wendbaar. Smalle slingerende beekjes met haarspeldbochten zijn makkelijk te nemen. Voor wildwater 2-3 is hij erg geschikt. Tijdens een 6-daagse kano-kampeertocht voldeed hij goed. Veel kampeerspullen konden moeiteloos meegenomen worden. Wel is het zaak om lichtgewicht kampeermateriaal te gebruiken. Zwaar beladen is hij moeilijk te

sturen in snelstromende rivierdelen.

De zittingen bestaan uit losse plankjes, die eventueel schuin gezet kunnen worden. Zodat tevens op de knieën zittend, gevaren kan worden. Hierdoor ligt het zwaartepunt lager en zit men steviger, wat vooral nuttig is in wildwater.

De Mohawk is stevig gebouwd. Alleen de dubbele bodem kan klachten geven. Vooral als er nogal eens op verblokt water gevaren wordt. De plastic schuim tussenlaag, in de dubbele bodem, gaat plaatselijk wat verpulveren, waardoor de stijfheid van de bodem verdwijnt. Wij hebben na 4 jaar een nieuwe binnenbodem in deze Mohawk gezet, welke uitstekend voldoet.

Kort en goed, wij vinden het een plezierige, wendbare en goed varen-de canadees.

A. Savelkoel.

Opmerking van de redactie:

De Mohawk is in diverse lengten verkrijgbaar.

DE ALLIER

EEN KANO-KAMPEER-PARADIJS.

In de tweede week van juli 1977 bevoeren wij de Allier van Billy (12 km beneden Vichy) tot Apremont (6 km voor de uitmonding in de Loire), een 96 km lang traject. De rivier is hier 100-300 meter breed, ondiep, met zand- en grintbanken, veel eilanden en langs beide oevers vrijwel overal een breed overstromingsgebied met oerbos en dicht struikgewas, om de paar honderd meter onderbroken door strandjes en ideale kampeerterreintjes.

Hoewel de stroomsnelheid vrij groot was, hebben wij er 4 dagen over gedaan, omdat we niet langer dan een uur of 4 per dag in de boot zaten. Het gebied is enorm rijk aan vogels, behalve vele bij ons bekende water- en weidevogels zagen we veel witte reigers (ten zuiden van Moulins), blauwe reigers (ten noorden van Moulins), buizerds, ruigpootbuizerds en na het invallen van de schemering: de kwak.

De Allier is in de "Waterkampioen" en meerdere malen in "Kanusport" enthousiast beschreven, toch zie je er weinig kanovaarders.

Behalve de grotere steden Vichy en Moulins ligt alleen Apremont aan de rivier. Toch is het dagelijks inkopen vrij eenvoudig, omdat je van

elke brug af in een minuut of tien een dorp kunt bereiken (Let op: 14 juli zijn vrijwel alle zaken na 12 uur gesloten). Enkele praktische gegevens:

VICHY.

De stuw bevindt zich onder de tweede (middelste) brug en betekent een zekere total-loss voor de eigenwijze kanovaarder en zijn boot. Omdragen is hier een heel moeizaam karwei. Wie de Allier ook boven Vichy heeft bevaren, kan het best bij de eerste camping links landen, zijn auto ophalen en met behulp van de auto de boot en bagage naar de startplaats onder de stuw brengen. Dit is overigens een interessant punt, omdat zich hier de kunstmatige slalombaan bevindt. Vichy is het "Augsburg" van Frankrijk. Van de oprit van de middelste brug, op de linkeroever, smal wegje naast pompstation inrijden.

BILLY.

Billy enkele honderden meters van de rivier gelegen, gemeentelijke camping op de linkeroever, vlak bij gunstige startplaats (grintstrandje). Landelijk Frans eethuisje op de rechteroever bij de brug: "Auberge du pont", aanbevolen! Billy is eens per dag te bereiken met de trein, die om kwart over zes 's morgens uit Moulins vertrekt, of een keer of zes per dag per bus uit Vichy.

CHAZEUIL(bij Varennes).

Uitstekende kasteelcamping, een paar km van de rivier, een gemeentelijke camping bij de rivier op de rechteroever. Aantal malen per dag bereikbaar per trein (spoorlijn Nevers-Moulins-Vichy). Op de linkeroever bij de brug "Restaurant Routiers". Een 8 km westelijker ligt Saint Pourcain-sur-Sioule, leuk stadje met oude wijnkultuur (inkopen bij de Cave Cooperative).

MOULINS.

Camping voor de brug links. Niet doorvaren. Een 50 meter voor de eigenlijke stuw ligt een drempel waarna de stroomsnelheid zo groot wordt, dat geen terug meer mogelijk is. Omdragen links onder de bogen van de oprit van de brug. Wie weinig tijd heeft, begint de kanotocht in Moulins, want van hier af is de benedenloop van de Allier het interessantst en eenzaamst.

LE VEURDRE.

Goede inkoopmogelijkheden op de linkeroever. Snelle stroom, landen voor de brug links of na de brug rechts bij grintbagger. "Hotel du Pont Neuf", twee-sterren restaurant, waar men je kano-plunje geen belemmering vindt voor een beleefd en goed onthaal.

APREMONT.

Beeldschoon dorp, langs de rivier gelegen. Beslist gaan bekijken! Links landen. Op de rechteroever tegenover de eerste huizen van Apremont goede landingsplaats voor het beëindigen van de tocht. Van hier voert een verharde weg naar Meauce en (even voor Meauce links) naar het Care de Saincaize (50 min. lopen), vanwaar een keer of zes per dag een trein naar Moulins-Vichy rijdt.

WAARSCHUWING: op verscheidene plaatsen wordt grint gebaggerd. De op en neer zwiepende, dwars over de rivier gespannen dikke staalkabels zijn levensgevaarlijk! Langzaam naderen en wel zo, dat de machinist je kan zien aankomen (dus in het algemeen langs de tegenoverliggende oever), dan wordt de machine even stilgelegd.

Ate Wieberdink.

Kaarten:

Michelin (1 : 200 000), nrs. 73 en 69.

Instituut Géographique National (carte touristique 1 : 100 000):

nr. 43 : Vichy - Varennes

nr. 42 : Varennes - Moulins

nr. 36 : Moulins - Loire

MONOTOER no 183

PANNERDENS KANAAL en de GELDERSE IJSSEL.

Afstand: 31 km.

Traject: van Pannerden-veer naar Doesburg.

Vervoer vanaf eindpunt: met een 2e auto.

Waterkaart: ANWB kaart "Gelderse IJssel" of "Grote rivieren Oost"

Bijzonderheden: scheepvaart.

Het Pannerdens kanaal is eigenlijk geen kanaal, maar een rivier met kribben, veel zandstrandjes en ook scheepvaart. Het grootste aantal schepen gaat voor Pannerden links af de Waal op. Het gedeelte op het Pannerdens kanaal is 10 km lang, waarna bij de splitsing te Westervoort links de NederRijn en rechts de Gelderse IJssel begint.

De scheepvaart op de IJssel wordt dus ook weer minder. Trouwens in het weekend is de scheepvaart toch beduidend minder.

Stroomsnelheid op het Pannerdens kanaal bedraagt wel een 5 km, bij overmatige regenval is een grotere stroomsnelheid te verwachten.

De Gelderse IJssel is wat minder breed, ongeveer 125 m. Het is een mooie kronkelende rivier met vele kribben, strandjes en eveneens een stroming van 4 á 5 km in het begin. Spatzeil noodzakelijk.

Wegvervoer.

2e auto wegbrengen naar het eindpunt te Doesburg.

A. komend van Dieren over de IJsselbrug, afslaan richting Doesburg. Op kruising linksaf onder het viaduct door en dan rechtuit rijden. Na 1 km links, waarna de weg over de dode arm van de IJssel loopt. Hier is het ~~e~~indpunt en kunt U de 2e auto parkeren.

B. Komend uit de richting Doetinchem vlak voor de IJsselbrug rechtsaf richting Doesburg en direkt weer rechts naar de dode rivierarm. Hier de 2e auto parkeren.

Terug rijdend naar Doesburg weer onder het viaduct door, rechtuit tot de richting aanduiding Angerlo/Arnhem. Hier rechtsaf, over de bruggen en sluizen, dan richting Zevenaar/Arnhem. Vervolgens de richting Zevenaar blijven volgen. In Zevenaar angekommen de volgende route-aanduiding: Centrum - Industrieterr. Zuidspoor - Industrieterr. Zuidspoor/Groessen - Groessen - Groessen/Pannerden. In Pannerden richting Doornenburg. Voor de pont in een bocht naar rechts, linksaf een doodlopende dijkweg op, tot U de dijk af naar beneden kunt rijden. Hier is het beginpunt. In het verlengde van de afrit heeft U een pad door het struikgewas, waar U zandstrandjes aantreft.

Vaarroute:

Van Pannerden veer naar 't Looveer (Huissen) is 8 km. Op de linkeroever bij het veer is voor de liefhebber 't café "Het Veerhuis". Op de splitsing bij Westervoort rechts aanhouden. Na km paal 882 kunt U de 1e inham rechts invaren, waar U een mooi begroeid stukje aantreft om te pauzeren. Totaal afstand is nu 14 km geworden. Na paal 889 rechts een inham (dode arm). Hier gelegenheid direkt links aan te leggen en op de camping de Veerstal, in de gezellige kantine iets te nuttigen. Vanhier nog 10 km naar het eindpunt te Doesburg. U vaart dan direkt na het passeren van de IJsselbrug de 1e inham (dode arm) rechts in (na km paal 903) tot de dam.

Dick van Beek.

MONOTOER no 19

DE GREBBE OF GRIFT.

Afstand: 20 km.

Traject: Grebbeberg naar centrum Veenendaal v.v.

Wegvervoer: beginpunt tevens eindpunt.

Waterkaart: V.V.V. toeristenkaart Utr. Heuvelrug, Kromme Rijn en Lek.

Bijzonderheden: geen stuwen, langzaam stromend.

De Grebbe of Grift is een langzaam stromend riviértje, dat vanaf de Grebbeberg naar Veenendaal stroomt en verder als Valleikanaal in de Eem te Amersfoort uitmondt. De Grebbe of Grift stroomt met vele bochten door een stil weidelandschap. Van het beginpunt tot Veenendaal centrum is precies 10 km. In het centrum goede gelegenheid om uit te stappen. De winkelstraat bevindt zich rechts van de oude stenen brug met 3 bogen.

De stroming is van dien aard, dat terug varen geen bezwaar behoeft te zijn.

Aanrijroute beginpunt (tevens eindpunt):

Onder aan de Grebbeberg bij het plaatsje Rhenen een brug over de Grebbe. Hier rechts een weggetje langs de Grebbe oprijden tot een bocht naar rechts. Hier kunt U links parkeren en beginnen.

Dick van Beek.

MONOTOER no 20

DE LUNTERSCHER BEEK.

Afstand: 19 km.

Traject: Luntersche beek ten oosten van Renswoude naar Amersfoort via Valleikanaal.

Vervoer vanaf eindpunt: a. met een 2e auto; b. openbaar vervoer met o.a. 1 km lopen.

Waterkaart: V.V.V. toeristenkaart Utr. heuvelrug, Kromme Rijn en Lek.

Bijzonderheden: veel stuwten op Luntersche beek. Bij hoge waterstand de meeste te bevaren. Op Valleikanaal 3 stuwen rechts overdragen.

De Luntersche beek begint boven Lunteren en stroomt naar 't Valleikanaal ten zuiden van Scherpenzeel. Het is een ondiepe beek met veel

verblokkingen door kleine stuwtjes. De waterstand is nogal afhankelijk van regenval. Tijdens droge zomers praktisch niet te bevaren. Ook wanneer de boeren hun regeninstallaties gebruiken is de beek niet te bevaren. Of de waterstand al of niet hoog is kunnen we informeren bij de fam. Verbeek, die langs de beek woont aan het beginpunt van onze tocht, tel. 08387 - 2153. Wel water genoeg, dan beslist de moeite waard om dit traject eens te bevaren. De natuur is daar prachtig, de stuwen niet moeilijk te nemen, eventueel overdragen door grasbermen.

Het gemakkelijkste wegvervoer is met 2 auto's. In Amersfoort 1 auto achterlaten op de Ringweg Randenbroek. Langs deze weg stroomt het Valleikanaal, waar men een eindpunt kan kiezen (bijv. kerkcentrum De Brug). Vanuit Amersfoort naar het beginpunt de weg naar Woudenberg nemen (in Amersfoort aangeduid richting Arnhem). In Woudenberg richting Scherpenzeel, dan richting Renswoude.

In Renswoude aan het einde van de dorpsstraat linksaf bij het witte gemeentehuis, de Ubbeschoterweg in. Doorrijden tot een 2e bruggetje. Hier beginnen met de tocht. S.v.p. niet in de grasbermen aan de kant van het woonhuis afladen en parkeren, maar aan de andere kant van de brug. Het gedeelte Luntersche beek is 7 km. De rest tot Amersfoort 12 km. Totaal 19 km. Ook het Valleikanaal stroomt door een prachtig, rustig natuurgebied.

Wil men met openbaar vervoer terug, dan in Amersfoort eerst met de stadsbus naar het station en daar lijn 80 naar Veenendaal nemen.

Renswoude kasteel uitstappen en nog ongeveer 1 km lopen.

Dick van Beek.

Tzummarum - W. Terschelling v.v.

op 30 en 31 juli.

In de avond van vrijdag 29 juli arriveerden, vrij kort na elkaar, de 7 deelnemers aan de tocht op de mooie camping van Tzummarum. Het waren Hannie de Haan, Adriaan Droogh, Ed van Rossum, het echtpaar Schrama, Willem Verdonk en ik. Ik ken heel weinig campings, maar zo een als die van Tzummarum heb ik nog nooit gezien. Het sanitair is kraakhelder en de grasmat zou ik zo in mijn voortuintje willen hebben.

Na het opzetten van de tenten en wat eten gaan de Schrama's en ik met Ed mee naar de dijk waar we de volgende morgen zullen afvaren, om een afspraak te maken over het achterlaten van de auto's en om een geschikt plekje te zoeken voor het te water gaan. Het is heel helder en de zee is rustig, zonder schuimkoppen. Op de kim ligt Terschelling als een

fata morgana. Zelfs het Vuurduin van Vlieland is duidelijk te zien. Zaterdagmorgen vroeg beluistert Ed het weerbericht. Voor het IJsselmeer is de windverwachting 4-6 Beaufort. Voor het waddengebied 8-12 m/sec. Dat komt volgens de Almanak voor watertoerisme overeen met "vrij krachtige tot krachtige wind". Ed zegt "het is best te doen" 1), "maar ik weet niet wat jullie aan kunnen". Als ik in gedachten de deelnemers de revu laat passeren, dan zijn Jacqueline Schrama en ik de enige dubieuze factoren. Mijzelf acht ik wel taai genoeg en die jonge dames van tegenwoordig kunnen heel wat. Mijn voorzichtig advies is dan ook dat we het maar moeten proberen. Ook de Schrama's reageren blijkbaar positief en om even over tienenvijf rijdt de stoet weg. Op weg naar de dijk voegt de fam. Ruys zich bij ons. Hij had wel meegewild, maar heeft pas een operatie ondergaan. Nu wil hij ons afduwen en ons botenmateriaal zien. Mijn enige punt van twijfel is de lange zit in een kuip waar ik niet aan gewend ben. Bij het instappen houdt dhr Ruys mijn boot vast. Dat geeft mij gelegenheid om even te proberen voor ik definitief ga zitten. Gelukkig voelt het wel lekker aan; dan het spatzeiltje om, het zwemvest aan en afzetten. Al spoedig zal blijken dat ik mijn spatzeil niet hoog genoeg heb opgetrokken. Als we de punt van de krip passeren, merken we dat het wel wat waait. De golven zijn niet hoog, maar er zijn overal schuimkoppen. De eerste golf die over mijn voordek spoelt vult de spatzeilkuil-die-er-niet-had-behoeven-te-zijn. Met de hand hoos ik die leeg. Dat doe ik nog een paar keer, maar laat het spoedig achterwege. Tot mijn genoegen merk ik, dat ik volkomen ontspannen vaar. Je laat het bootje maar onder je wiebelen en concentreert je op peddelen en koers houden. We varen niet op een kluitje maar tamelijk ver uiteen om elkaar niet te hinderen. De zon schijnt ons in de rug en het zicht is goed. Maar het is niet zo helder als de vorige avond en ook omdat we zo laag op het water zitten is Terschelling niet te zien. Ed moet op het kompas varen en daarbij op het gevoel corrigerend voor drift door stroom en wind, de eerste boei oppikken. Na 55 min. hebben we boei 18 van de Oost Meep te pakken. Bij een tocht als deze doe je er natuurlijk goed aan iedere boei inderdaad aan te lopen en te identificeren. Je weet dan waar je bent en tevens in welke richting je de volgende boei moet zoeken. Zo gaat het geruime tijd van boei naar boei, allemaal even nummers. Als we nog maar een uur van ons doel verwijderd zijn blijkt er bij enkelen behoefte te bestaan om even uit te stappen. We koersen naar een plaat aan de zuidkant van de geul (Oosterom). Daar gaan we "aan wal", eten wat en "some of us answer a call of nature". Dan het laatste rukje dwars op de stroom de geul over en de haven in. We hebben er nu vier vaaruren opzitten. Bij het aanleggen blijkt dat het water heel laag staat. Het plekje dat

we moeten hebben is erg modderig en het zand begint pas een paar meter hoger. Het uitstappen moet dan ook met beleid gebeuren en de een blijkt daarbij handiger dan de ander. De onhandigste ben ik en er moet een tuinslang aan te pas komen om mij schoon te spuiten. Na een uurtje komt het busje van de camping om onze bagage op te halen; wij lopen er achter aan. Deze camping is niet zo luxueus als de vorige en veel dichter bevolkt. We koken ons potje en daarna gaan de anderen weer op stap. Ik verkies bij de tenten te blijven om verder op te drogen. Al vroeg duik ik in de slaapzak, want de volgende morgen moeten we om half acht van wal steken. Om kwart voor zeven zal er een taxi komen voor de bagage. Van slapen komt helaas niet veel. Onze medegasten op de camping zijn nl. bijzonder luidruchtig. Ik had me voorgenomen zeer vroeg wakker te worden om ruim op tijd een uitgebreid ontbijt te kunnen eten en te pakken. Maar het is kwart voor zes als ik wakker schrik. Wassen, pakken en theezetten lukt nog wel, maar het ontbijt schiet er bij in. Vier uren peddelen op een lege maag gaat ook niet en het komt er van dat ik aan de haven beurtelings een stuk bagage in de boot en boterham in de mond prop. Zo gehaast wil het er maar slecht in. We komen op tijd weg, de zon schijnt en er staat een flinke N.O. wind. Als we om kwart voor acht de havenpier ronden blijkt er ook aardig wat zee te staan. Zon en wind zijn op dit eerste stuk ongeveer recht tegen. Door de lage zonnestand is de weerkaatsing op het water bijzonder hinderlijk. Ik tast naar mijn zonnebril in de "kangeroezak" van mijn anorak. Is er niet ! Waar dan wel ? Ik herinner mij nu dat ik hem daags tevoren in het washok van zout heb ontdaan en toen opgeborgen in de pukkel. Die pukkel zit van mij uit gezien achter het voetensteuntje en is dus volkomen onbereikbaar. Dat heb je ervan als je, als niet geroutineerd kanokampeerder, in haast en ongeconcentreerd je boot volstuwt. Dit is een les om nooit te vergeten ! Als ik probeer te bedenken wat ik zou kunnen doen, is opeens de zon weg. Er is een wolk voor geschoven. Daarna komt er nog af en toe een straaltje, maar het blijft overwegend bewolkt. Nu kan ik weer genieten van het straffe peddelen en het spel met de golven. Ze zijn hoger dan zaterdag, maar er zijn minder schuimkoppen. Mijn spatzeil zit nu hoog genoeg en ik zit niet meer met een plas op schoot. Zo te varen is een genot. Als we een mossel perceel oversteken kunnen we zien hoe snel het water langs de staken stroomt. Even een schrik als Willem, die voor mij vaart, door de stroom tegen zo een staak gedrukt wordt; maar hij blijft overeind en werkt zich achteruit vrij. Als riviervaaier weet ik wel dat je een obstakel altijd benedenstrooms moet passeren, maar op deze manier wordt dat nog eens goed ingescherpt. Dan komt Friesland in zicht; eerst verschijnen torentjes, dan bomen boven de kim. We hebben de wind nu ruim achterlijker dan dwars en mijn boot is moeilijk bestuurbaar.

Ik zit steeds maar aan bakboord te "canadezen". Af en toe probeer ik te "surfen" op een golf. Soms lijkt het goed te gaan, maar steeds glijd ik er dwars af. We komen nu dichterbij land en alles wat eerst boven de kim verscheen zakt weer weg achter de dijk. We hebben de terugtocht in $3\frac{1}{2}$ uur volbracht.

Het sloten- en vaartenwerk is leuk; de plassen kunnen vooral bij stil weer wondermooi zijn; de rivieren eisen met stroom en wind een weldadige krachtsinspanning, maar de zee, dat is machtig !

J. van Enden.

1) niet bij alle windrichtingen, niet op alle routes ! Ed.

N.B. wegens plaatsgebrek heeft de redactie dit artikel iets ingekort.

informatie

SLAAPZAK.

De fa. Tatteljé, Nieuwendammerdijk 304 te Amsterdam, ontwierp een nieuwe slaapzak volgens een speciaal systeem en vooral geschikt voor kanovaarders. De afmetingen zijn 225x30 cm (dichtgevouwen) en hij weegt $\pm 1,6$ kg. De vulling is 760 gram 80% zuiver dons. Doordat de kanovaarder geen super-lichtgewicht spullen nodig heeft is gekozen voor een nylon (waterdicht) buitenkant en een katoenen binnenzijde. Voor bijzondere omstandigheden kan men van de bovenzijde, d.m.v. een korte deelbare rits een capuchon maken, terwijl hij geheel opengeritst als deken gebruikt kan worden. De prijs is $\pm f$ 330,-. Deze slaapzak is tevens verkrijgbaar bij Bever Zwerfsport in Den Haag.

WATERDICHTTE BAGAGEOPBERGMOGELIJKHEID.

De fa Zölzer (van de spatzeilen) heeft iets in de handel gebracht wat het beste is te vergelijken met een waterdichte kledingzak zonder bodem. Deze wordt dan achter het zittinkje met een speciale, bijgeleverde, lijm over de dwarsomtrek in de boot gelijmd. Als de voorkant daarna, net als een normale kledingzak dichtgebonden wordt is het gehele achtercompartiment van de boot waterdicht afgesloten. Behalve dat alle hierin opgeslagen spullen na een wel of niet vrijwillige kentering hierin absoluut droog blijven, zorgt het ook nog voor een enorm drijfvermogen. Deze afdichtingen zijn bij diverse kanoverkopers te koop en kosten $\pm f$ 40,- per stuk.

Rob Blok.